

רפי תיהן יד להקמת מסגרת כוללת של תנועת העבודה הבנויה על עקרונות יסוד הנ"ל,

ואשר תרשה לחבריה ארגון חסיבות רעיוניות בשאלות שוטפות המתעוררות מזמן לזמן בשטח המדיני, הכלכלי, החברתי והתרבות והחלטת הרוב תחייב כל חברה בגדר העקרונות המשותפים.

במקרה של התפוררות הממשלה הנוכחית האכולה סחירות פנימיות תהיה רפי מוכנה להקים

קואליציה או להשתתף בה שבהיה מיוסדת על עקרונות אלה: 1) תיקון משטר הבחירות על יסוד

בחירות אזוריות; 2) חתירה לקראת עצמאות כלכלית על ידי הרמת פריון העבודה וייעול הנהלת

המשק ומחוק חוב כל יזמה יוצרת של הון פרטי, אופרטיבי וממשלתי; 3) שמירה קפדנית על בטחון

המדינה ושאיפה לשלום עם שכנינו, מבלי לפגוע בסטטוס קוו של שום מדינה; 4) שמירה על רמת

חיים הוגנת לכל, בגדר יכלתה המשקית של המדינה.

8.5.66, יום א'

יצאנו בבוקר לשדה בוקר. כתבתי פה מכתב למשה נגד מחיקת המבוא לקואליציה בחומר

שהכינותי אתמול, משה הציע למחוק המלים "במקרה של התפוררות הממשלה הנוכחית האכולה סחירות

פנימיות" - תהיה רפי וכו'.

חשבתי היום על קטע זה והבעתי למסכנה שמחיקתו תיהן מקום לסילוף עמדת רפי ולזהות

אותה עם גחל.

9.5.66, יום ב'

היה פה היום יומו של אדנאור. אמנם בבוקר יכלתי לכתוב מכתבים (רק שמונה) וחשובות

לשאלות נוער בשביל מעריב לנוער. הוא הגיע הנה אחרי אחת וחצי שיחה קצרה הובלנו אותו

לחדר האוכל, והארוחה שערכה פוליה נמשכה עד אחרי ששים וחצי. בדרך חזרה ^{שכב} אדנאור לנוח

בחדרה של פוליה, ואני המשכתי כתיבת מכתבים וחשובות - כשנחפורר אדנאור שוחחנו על פעולתנו

בארץ ועל בעיות אירופאיות ואמריקניות ואין אדנאור מרוצה מקנדי ולא פגונסון, גם לא מהמשטר

הבריטי. אמרתי שאילו הייתה ברירה בידי הייתי בוחר בממשל הבריטי - לא באמריקני ולא בצרפתי.

הוא סבור שאנו מה נחפזים קצת בעבודתנו. החרשם בעיקר מבאר שבע ומהנגב (בחוץ זה משדה-בוקר) אולם הצטער שלא היה זמן לקחת אותו למדרשה, כי הגיע שעת ההליקופטר (בעצם שני הליקופטרים), לוויתי אותו עד ההליקופטרים, אמרתי לו שמחר לא אוכל להיות בשדה החפופה.

נדהמתי היום לקרוא ההודעה של גולדמן בעתוני הבוקר על השיחה שלי עם אדנאור בניו-יורק בשנת 1960. שטות וגסות רוח כזו לא מיללתי לשמוע מאיש זה שאינו טיפוש.

- ברבע אחרי חמש ססו שני ההליקופטרים.

אדנאור נתן הכרך הראשון של המאמרים שלו (בגרמנית ובאנגלית) ואני נחתי לו הכרך של תולדות היהודים בארצם - עם הקדשתי בעברית.

11.5.66, יום ד'

הבוקר בשבע יצאנו את שדה בוקר ושכנו לת"א. הייתי צריך להגיע לוועידת ויצו המתכנסת בבית החייל בעשר. האולם היה מלא ולפני הרצתה גב' מזל, מרצה באוניברסיטה, אחריה אני על ישראל "כעס סגולה". דברי נמשכו שעה וחצי. דברתי על הפלא המשולש של ההיסטוריה היהודית - קיומנו בגלות, השפעתנו בעולם ותקומתנו הלאומית בארצנו - שהם יחידים במינם בחולדות העמים, ומקורם בחנך. ועמדתי על תורת העם הנבחר שבעם חיינו העם הבוחר, כפי שמוכח מפרק כד' בספר יהושע, ומכיוון שהיינו העם היחיד שבחר באל אחד - צא נעשינו עם נבחר. ההקשבה הייתה מצוינת. בתחילת דברי החרעמו על שהארגון נקרא ויצו ולא הנצב. ויצו ראשי תיבות של שם אנגלי.

הנצב ראשי תיבות של אותו השם בעברית.

- לפנות ערב באו חדי, יוסף יעקבסון, אריה בהיר וצביון ודנו על צרכי המדרשה. לפני כך היה אצלי דר. פנ מדרום אפריקה והסביר "צדקת" האפרטהייד, וביקשתי את שמעון וחדי שידברו אתו על אמצעים למדרשה. אח"כ קבלת פנים של שתי משפחות מראשי המגבית בני.י.

בידיעות אחרונות של אחמול נתפרסמה חמציית חשוכתי להפה"צ - אבל גם היום טרם הגיע

לידי הפועל הצעיר.